

mindrebemidlede problemer, hvilket ikke mindst fandt udtryk i hans virke i det sociale udvalg. Som dreng måtte han ud at tjene på landet, senere kom han i snedkerlære, og som svend havde han i mange år arbejde på trævarefabrikken »Thor«. Han var yderst fagligt aktiv, først i lærlinge-foreningen og senere i fagforeningen, ligesom han også var blandt de meget aktive først i DSU og senere i Socialdemokratiet i Horsens. Som formand for byrådets beslysningsudvalg og som medlem af Skærbækværkets bestyrelse var han med til at forme den nuværende elektricitetsforsyning i både Horsens og Østjylland.

Med borgmester Robert Holm havde han et meget nært samarbejde gennem årene, og dennes tidlige død i 1966 var ham en stor sorg.

Ove Jensen havde nok betænknelighed ved som 64-årig at skulle overtage borgmesterposten - han havde aldrig draget efter at være byens førstemand. Men kræfter og talent havde han for den gerning, han gik ind til, og han blev nok en af de mest afholdte borgmestre i købstadens historie. Han havde i udpræget grad evnen til at forhandle, til at lytte til andres opfattelser og tage hensyn til dem. Ikke mindst hans ledelse af forhandlingerne i forbindelse med kommunesammenlægningerne aftvang beundring og respekt. I byrådet uddelegerede han større ansvar og flere beslutninger til de enkelte udvalg. Men indseende med arbejdet i de enkelte udvalg havde han altid.

Ove Jensen havde en fantastisk hukommelse. Han kunne fortælle mange enkeltheder fra den fattige barndom og fra krisen i trediveerne - han havde ikke alene årstal men også dato for alt, hvad han havde oplevet gennem årene, og lykkeligt var det, at han for et par år siden videregav disse erindringer i en båndoptagelse til Fællesorganisationen og Industrimuseet. Man nåede vist aldrig at opfylde et løfte til ham om en kopi af dette bånd, som eftertiden nu har mulighed for at blive delagtiggjort i når den vil ytte til, hvordan vilkårene var for arbejdere i trediveerne.

Ove Jensen var et usædvanlig godt menneske. Han oplevede nok aldrig at få en eneste uven og nød tilnavnet »Folkekær« i mere end en snæver kreds. Da han for knap otte år siden trak sig tilbage fra det kommunalpolitiske arbejde, var det med beslutningen om, at ingen skulle opleve, at han som forhenværende ville gøre sig bedrøvelige om efterfølgernes løsning af problemerne. Som forhenværende

kastede han sig over fritidsysler i det hjemlige veludstyrede snedkerværksted. Han kunne som pensionist fastslå, at selv om man har lagt de udadvendte aktiviteter bag sig, rummer tilværelsen stadig store værdier. Og på den måde var han et godt eksempel for mange, der trak sig tilbage til en pensionisttilværelse.

Ove Jensen efterleve& af sin hustru, sammop' med hvem han skabte et trygt og godt hjem for datteren. De vil savne barn - det vil alle, som lærte Ove Jensen at kende i hans offentlige virke og i privatlivet. (pj)

MINDEORD

Ved tidligere borgmester Ove Jensens død har vi fra borgmester Holger Sørensen modtaget disse mindeord:

Det har gjort et dybt indtryk på mig, at Ove Jensen pludselig er død. Hans helbred har gennem længere tid ikke været det bedste, men ingen havde vel forestillet sig, at han så pludselig skulle gå bort.

Ove Jensen har for mig været en god ven og politisk arbejdskammerat, som jeg værdsatte meget højt. I de år, hvor vi var sammen i byrådet, lærte jeg ham at kende som en mand med et usædvanligt højt humør og meget store evner i organisation og forhandling og som en mand, der var villig til at ofre hele sin arbejdsindsats til gavn for den by, hvis borgmester han var i seks år, indtil han i 1972 trak sig tilbage i forbindelse med sin 70-års fødselsdag.

Ove Jensen havde et varmt hjerte for de medborgere, der kom i nød, og i en lang årrække udførte han som formand for det sociale udvalg et enestående arbejde for at hjælpe de svageste i samfundet.

Også som formand for beslysningsudvalget udførte han i en lang årrække et stort arbejde. Det havde hans store interesse, og der stod respekt om hans faglige evner om elektricitet og gas, og inden for samkøringen af de store el-værker udførte han et enestående pionerarbejde.

Hans evner som forhandler kom til deres fulde ret ved kommunesammenlægningen i 1970. Det var hans fortjeneste, at sammenlægningen i Horsens-området forløb uden større uoverensstemmelser, og at der blev skabt en kommunal enhed, der var funktionsdygtig.

Også efter at Ove Jensen havde trukket sig tilbage fra de offentlige stillidshverv, har jeg ofte været sammen med ham. Han var en livskunstner, der forstod at tilpasse sig forholdene, og hvis humør virkede opmuntrende på omgivelserne. Jeg tror, han fik lov at leve et lykkeligt liv.

Vi er mange, der vil savne ham.

Fhv. borgmester Ove Jensen, Horsens

Flaget ved Horsens rådhus gik i går morges på halv ved meddelelsen om fhv. borgmester Ove Jensens død På Vejle sygehus, og han vil blive mindet, når byrådet samles til møde i eftermiddag. Ove Jensen blev indvalgt i byrådet i 1935, bestred gennem årene en lang række formandsposter bl. a. i det sociale udvalg og udvalget for kommunale værker, og han valgtes også ved Robert Holms overtagelse i 1949 af borgmesterposten som viceborgmester. Ved Robert Holms død i 1966 var det Ove Jensen, som efterfulgte ham på den vigtige post. Her, kom han op til 1970 til at lede forhandlingerne med de daværende omegnskommuner om sammenlægning. Det skete på en måde, som gav ham anerkendelse fra alle sider for store diplomatiske evner og for udpræget forståelse for de sammenlagte områders problemer. I fire år til 1974 var han tillige medlem af Vejle amtsråd. Da han i 1972 fyldte 70 år, valgtes han at træde tilbage fra det kommunale arbejde, hvor borgmesterposten blev overdraget Holger Sørensen.

Ove Jensen voksede op i et småkøbstadshjem med mange børn, og livet igennem bevarede han forståelse for de